

Canımızı öksüz bırakmayacaktır (Yuhanna 14:18-21)

Tanrı gerçek Baba'dır. Günümüzde birçok Mesih inanlısı Tanrı'ya Baba diye çağırarak Tanrı tarafından teselli edilmiyor. Çünkü bedence Tanrı'yla görüşmeye çalıştıkları içindir. Biz İsa Mesih'te Tanrı'nın çocukları olmuş ruhsal insanlarız. Kutsal Yasa 'şunu yerine getir bunu yerine getir!' diye insandan sürekli bir şey istiyor. Kutsal Yasa'yı iyice yerine getirirse de onlardan bir tanesini çiğnerse bundan dolayı ceza almak zorundadır. Kutsal Yasa'nın istediği iki şey vardır. Birincisi, günahkâr olduğunu ikrar etmektir. Ve ikincisi, günahın ücretini ödemektir. Bütün insan Kutsal Yasa'nın elinden çıkamayan Kutsal Yasa'nın kölesidir.

İsa Mesih insanın yerine Kutsal Yasa'nın bu iki gereğini yerine getirdi. O günahsız Tanrı'nın Oğlu'dur ama günahkâr gibi ceza aldı. O'nun çarmıhta aldığı ceza bütün insanlığın sonsuza kadar alması gereken cezayı kaldırabilir. Dolayısıyla İsa Mesih'in önünde Kutsal Yasa artık hiçbir şey isteyemez, gücünü kaybeder. Birçok insan 'İsa'ya inanıyorum' diyerekte kendisini günahlı hisseder. İnsanlar "Rab, ben yine günah işledim. Rab'bin kanıyla günahımı temizle!" diyorlar. Aslında kanın gücü günahın ücretini ödiyor. İnsan herkes ölür. Sorun olan şu ki, öldükten sonra sonsuz cezayla günahın ücretini ödemek lazım. Ama İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle ilk ve son kez insanın günahının ücreti ödendi, biz O'nun içindeyiz. Artık biz günahkâr değiliz, Tanrı'nın doğru saydığı Tanrı'nın çocuklarıyız. Tanrı günahkârı kendi çocuğu yapmaz.

Kutsal Yasa vaftiz olmuş insanlardan artık hiçbir şey isteyemez. Şimdi biz artık Kutsal Yasa'nın kölesi değiliz Tanrı'nın çocuklarıyız. Vaftiz olduktan sonra hâlâ köle gibi hissetmenin sebebi nedir? İman etmediği için. İblis "Sen günahkârsın. Günahın ücretini ödemelisin. Cezanı almalısın. Mahvolursun" diye sürekli suçluyor. Biz İblis tarafından kandırılarak "ben günahkârim!" diye ikrar etmemek lazım, "Ben Tanrı'nın çocuğuyum!" diye ikrar etmek lazım. Biz bedende yaşadığımız sürece hata yapabiliriz, günah işleyebiliriz. Bedenimiz zayıftır. Ama kendimize günahkâr gibi davranmamak lazım. "Ben günahkârim" diye ikrar etmektense "Ben Tanrı'nın lütüf ve merhametine dayanıyorum!" diye Tanrı'yı kabul etmek daha iyidir.

'İsa' adının çok önemli bir anlamı vardır. Matta 1:21'de "Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak" diye yazılmıştır. Geçmişte biz Kutsal Yasa'nın altındaydık, günahkâr olmamız açığa çıktı, mahvolmak zorundaydık. Ama şimdi İsa Mesih aracılığıyla kurtulduk. Kutsal Yasa'dan, günahattan, cehennem cezasından kurtulduk. Biz Ruh'un yarasını izlemeliyiz. Ruh'un yarasını izleyenler İsa Mesih'te Tanrı'ya Baba diye çağırır. İşleri iyiye gitmezse de Tanrı'yla ilişkisinden kuşku duymamak lazım. İmanlı olsun imansız olsun bu dünyada başarılı olmak için terlenerek çalışmak lazım. Ama biri her ne kadar terlenerek çalışsa da bundan dolayı Tanrı'nın çocuğu olamaz. Tanrı bedene de bereket verdi. Bu nedenle beden için 'verimli olun, çoğalın, yeri doldurun' dedi. Ama bu bereket insanın ruhuna yardım edemez. Dolayısıyla dünyadaki işlerin başarılı yada başarısız olmasını görerak onun ruhunun durumunu yargılamamak lazım.

Ruhumuz kurtulduğunu, yani temizlendiğini biz nasıl anlayabiliriz? Tanrı'nın sözünü işitmekle anlayabiliriz. Biz eğer Mesih'le birleşmiş olduğumuz halde Tanrı'nın sözünü işitemiyorsak bunun sebebi zihinlerimiz kör edildiği içindir (2.Korintililer 4:4). Otoyolda çok koyu sis varsa iyice göremediği için kolayca trafik kazası geçirebilir. İblis ve yalan ruhu ve cinler eğer insanın ruhunu kör ederse ruhunun yolu olan İsa Mesih'i iyi göremez (Yuhanna 14:6). Ö yle insanlar çok gayretle imanlı hayatını sürdürüyormuş gibi görülürse de yüreğinde kurtuluşla ilgili tam bir imanı yoktur. Yolu göremeyenler için sunular da sanki parayı

kaybetmek gibi görülebilir. Onlar sunular yaparken de cimrilikle yapacaklar. Ama tersine yolu görenler sevinçle kendi mülkünü göğe biriktirecekler. Onlar Rab'bin günü gelmeden önce sunuları sevinerek hazırlayacaklar (1.Korintililer 16:2). Çünkü onlar "Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır" (Matta 6:21) sözünü işitebiliyorlar.

Ruhu temiz olması lazımki Tanrı'nın sözünü işitebilir. O zaman Tanrı'nın sözü Kutsal Ruh aracılığıyla gelir (Yuhanna 14:6). Söz gelirse bereket de gelir. Tanrı gök ve yeri yarattığı zaman yedinci gün hiçbir şey yapmadı, sadece o günü kutsadı ve dinlendi. Tanrı İsraililerin Şabat günlerini tutmalarını buyurdu. Tanrı o günde kalmak için o günü kutsadığını hatırlattı. Aynı şekilde Tanrı ruhumuzu kutsadı. Ama ruhu kirliyse bereket alamaz. Ruhu kurtulup temiz olması lazım ki bereketlenebilir.

Annebabasını kaybetmiş bir öksüzün durumu çok korkunçtur. İsa "Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim" (Yuhanna 14:18) diye söyledi. "O dirildikten sonra göğe alındığı için bizi terketti" diye düşünmemek lazım. O Kutsal Ruh aracılığıyla bizimle birlikte. 1.Yuhanna 3:24 "İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz" diye söyledi. Kutsal Ruh içimizdeyse İsa içimizde, ve Baba içimizdedir.

İsa "O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim" (Yuhanna 14:20) diye söyledi. Biz eğer İsa'da, ve İsa eğer bizdeyse Baba Tanrı bizi sevecektir (Yuhanna 14:21). Tanrı'dan sevgi aldığımıza inanıyoruz. Tanrı'nın sevgisini alamayanların canı sanki annebabasız öksüz gibidir. Tanrı niçin bize Kutsal Ruh'u gönderdi? Tanrı bize bol bol sevgi vermek istiyor. İsa bizi Kutsal Yasa'dan kurtardığı için artık biz Yasa altında değiliz, Ruh'un yasasını izlemeliyiz. Tanrı'nın sevgisini alıp Kutsal Ruh'la mutlu olmalıyız.